

de hervormde vaan

74e jaargang · nr 4 · april 2014

pagina 4

bijbelstudie o.t.:

Reisvoorbereidingen

pagina 11

In the picture:

Van

mannenvereniging

tot kerk

pagina 14

uit de kerkgeschiedenis:

Theodorus à Brakel

(1608-1669)

en het gebed

1e voorzitter: Ds. W. Westland

Oranjestraat 106, 2983 HV Ridderkerk

T 0180 412477 • dswwestland@hotmail.com

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap

Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren

T 0318 483717 • dsjpnep@hetnet.nl

1e secretaris: Ds. J. van Dijk

Callunalaan 12, 6721 HA Bennekom

T 0318 304955 • ds.j.vandijk@hetnet.nl

2e secretaris: Dhr. C.D. Groenendijk

Koolmees 35, 2986 VB Ridderkerk

T 0180 423817 • c.d.groenendijk@hetnet.nl

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom

Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik

T 0348 551496 • c.oosterom@planet.nl

2e penningmeester:

Dhr. J. van Capelleveen

Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal

T 0318 516930 • jvancapelleveen@solcon.nl

Lid: Ds. E. de Mots (commissie 25+)

Joh. Willem Frisostraat 38, 7462 GX Rijssen

T 0548 519549 • e.de.mots@solcon.nl

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)

Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk

T 0180 424636 • j.h.lammers@hetnet.nl

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)

Tijgervlinder 44, 3863 GP Nijkerk

T 033 8446241 • a.goijert3@upcmail.nl

Overlijdensberichten:

J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen

E info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties: Schriftelijk melden aan het Bondsbureau

Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:

Hervormd Bondsbureau, Beatrixstraat 20a,

3862 DB Nijkerk • T 033 - 2456699

E bonds bureau@filternet.nl

Bankrek.nr. NL08RABO377871559

t.n.v. Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

*Voor al onze activiteiten zie onze agenda op
www.hervormdemannenbond.nl*

inzenden kopij mei/juni-nummer

De kopij voor het mei/juni-nummer moet vóór

21 april bij de drukker (info@boutdruk.nl)

aanwezig zijn.

inhoud

Meditatie	3
Bijbelstudie o.t.	4
Bijbelstudie n.t.	6
Van de voorzitter	10
In the picture	11
Uit de kerkgeschiedenis	14
Organisatienieuws	17
Boekbesprekingen	18
Overlijdensbericht	19

Pasen, je hoeft niet bang te zijn!

Matthéüs 28 : 1-10

Het eerste christelijke Paasfeest ooit, begon met angst en verdriet. Op zondagmorgen vroeg gingen enkele vrouwen, nog in begrafenisstemming, naar het graf van de Heere Jezus in de hof van Jozef. Als laatsten gingen ze weg en als eersten keerden ze er terug. Helemaal in mineur. Dat was eigenlijk niet nodig geweest, maar ze zijn zelf nog niet ontwaakt, Jezus wel, maar zij niet, hun Paasgeloof slaapt nog. Dat wordt nu echter levend. Nee, dat komt niet uit henzelf op. Zij maken het zelf geen Paasfeest in hun leven en wij ook niet. Het wordt Pasen van Boven-af. Van God uit. Op Goede Vrijdag waren er kruistekenen, tekenen die de kruisiging van Jezus hebben begeleid: het voorhangsel in de tempel scheurde, er was een aardbeving en graven werden geopend met alle gevolgen van dien. Nu zijn er Paastekenen. Later ook Pinkstertekenen. Er is opnieuw een aardbeving en er verschijnen engelen. Twee dingen waar een normaal mens van schrikt. Als God naderbij komt, dan beeft de aarde en dan beven mensen. Psalm 114 zingt er van:

“Beef aarde, beef voor ’s Heeren aangezicht,
Voor Jacobs God, Die uit het eeuwig licht
Zijn Israël hulp wou zenden”.

Beelden van recente aardbevingen staan nog op ons netvlies. Vreselijk. Angst voor naschokken, die soms ook komen. En engelen veroorzaken altijd schrik. Zoals bij de stoere herders in de velden van Bethlehem. Hier zijn stoere en gewapende soldaten, die tegen zoveel natuurgeweld en tegen slechts één engel, één bood-

schapper van God, niet op konden. Zij schrokken zich bijna dood en sloegen op de vlucht. Die Romeinse soldaten konden beter een mens doden, dan er één bewaken. Een wachtdelict wordt een soldaat zwaar aangerekend, maar hier werd het geschikt. Voor de goede zaak. Als je niet bij de opgestane Heiland hoort, dan mag je wel schrik hebben. Dan mag je zeker wel beven van angst. Tegen zulke mensen wordt het niet gezegd, dat ze niet bang behoeven te zijn. Geen: “Vreest niet”, maar: “Schrik maar om de levende God te ontmoeten”. Romeinse soldaten moeten bang zijn, ook Joodse godsdienstige mensen die van Jezus niet willen weten, maar vrienden en vriendinnen van Jezus behoeven niet bang te zijn. Wie ze ook maar zijn en waar ze ook maar vandaan komen. Je hoeft niet bang te zijn, want Jezus is opgewekt. En daarna opgestaan. Jezus leeft weer. Hun Meester. Hun geliefde Heiland. Hun Redder. Hij heeft hen gekocht met Zijn kostbaar bloed. Aan het kruis schonk Hij hen genade. Na de Paaspreek van de engel, is het volgend bewijs van Pasen het lege graf, maar toen zagen ze Jezus Zelf. Als Hij komt, dan valt alles weg. Of juist: dan vallen de puzzelstukjes in elkaar. Jezus kwam hen tegemoet. Hij groette hen en sprak. Wat zei Hij? Je hoeft niet bang te zijn! Kom maar naar Mij toe, zoals Ik naar jullie toe kom. Zie je wel, dat Ik Mijn Woord gehouden heb? Beloofd is beloofd. Toen werd het Pasen in hun hart en leven. Pasen, kun je het wel geloven? Zo gemakkelijk is dat toch niet? Is alles dan niet uit met de dood?

Over en sluiten? Wie dood is, zie je toch nooit meer terug? O nee, en Jezus dan?

De Paastekenen en Paasbewijzen zijn onvolgende voor het ware Paasgeloof. God, de Heilige Geest, moet het Pasen maken in onze harten. Hij kan het en wil het doen. Hij geeft Geestelijke gemeenschap met de Levende. Dat bewerkt de Heilige Geest met Gods Woord. Het raakt ons hart. Het verandert ons leven.

De Heilige Geest eigent ons de Paasvorst toe. Hij geeft ons geloof en bekering. Hij doet ons opstaan in een nieuw leven, Paasleven. Geest en Woord leren ons, telkens weer, Jezus kennen als de Levende. Daar hangt alles van af. Daaraan hangt onze rechtvaardiging, Romeinen 4:25. Onze heiligmaking, Efeze 2:5. Heel onze zaligheid, 1 Korinthe 15:21v.

Wat heb je hier op aarde, als je Jezus niet hebt? Dan heb je niet alles, dan heb je niets. Geen uitzicht. Geen toekomst. Geen waar geluk. Geen gegronde hoop. Geen eeuwige blijdschap. Er kan nog heel veel Paastwij-

fel zijn. Hardheid van hart onder kerkelijke kledij. Veel lauwheid en laksheid. Oppervlakkigheid en gemis aan Geestelijke diepgang. En ook veel angst. De één angst voor het leven en de ander angst voor de dood. Terwijl het Pasen is geworden. Leven uit de dood. Toch volhouden. De vrouwen geloofden eerst ook niet, de discipelen zaten in zak en as, ze hadden de hoop al opgegeven dat Hij het was Die Israël verlossen zou. Moed houden. Voor jezelf en voor de naaste. Vreest niet! Van nature hebben we alles te vrezen. Wie is er niet strafbaar bij God? Wie redt zijn ziel van het graf? Wie is niet helwaardig en moet voor altijd omkomen? Wij allemaal, of je het beleeft of niet. Pasen begint met droefheid, met angst, maar dan komt er vreugde. We krijgen wat beters terug. Als Maarten Luther er niet meer tegen kon, schreef hij op: HIJ LEEFT. Gods Kerk mag Pasen vieren. Het is feest voor een ieder die gelooft. In Hem, Die dood is geweest, maar nu leeft in eeuwigheid en alle gelovigen met Hem. Ik leef en wij zullen leven.

Ds. D. Jongeneel

bijbelstudie o.t.

Reisvoorbereidingen

Numeri 1:1-19 en 47-54

Het Bijbelboek Numeri

Numeri is niet één van de meest gelezen Bijbelboeken. Als je er wat in bladert, zie

je al gauw lange namenlijsten. En allerlei voorschriften voor priesters en Levieten. En huiveringwekkende geschiedenissen. Menig

mens knapt er op af. Toch maakt ook dit boek deel uit van het Woord van God. En daarom is het Bijbelboek Numeri het lezen meer dan waard! Het heeft ons zeker wat te zeggen.

Het boek behoort tot 'de vijf boeken van Mozes'. En zeker met de boeken Exodus en Leviticus is het nauw verbonden. In deze boeken gaat het over de geschiedenis van de uittocht uit Egypte en de reis door de woestijn. Het land van verdrukking en angst mogen de kinderen van Israël verlaten. Om naar het land van de belofte op te trekken.

In de eerste tien hoofdstukken van Numeri treffen wij het volk daar in de woestijn aan. Ze zijn nog bij de berg Sinaï. Daar hebben grote gebeurtenissen plaatsgevonden. Daar was de verbondssluiting, daar gaf de HEERE de twee stenen tafels van Zijn heilige Wet, daar was de oprichting en ingebruikname van de tabernakel. En daar geeft de HEERE ook allerlei opdrachten en voorschriften. Enkele daarvan lezen we in Numeri 1-10, de hoofdstukken die de stof vormen van de tien Bijbelstudies in dit blad over Numeri.

Het Woord van God

Het boek begint met het spreken van de HEERE. "De HEERE sprak tot Mozes." Dat zinnetje komen we heel vaak tegen in Numeri. De HEERE spreekt in de tabernakel, die hier tent van samenkomst of ontmoeting genoemd wordt.

Een groot wonder is het! Dat de HEERE het woord tot de mens richt. In de tabernakel, van boven het verzoendeksel. Zijn spreken getuigt van Zijn liefde en genade. Hij doet er het zwijgen niet toe, maar wil bemoeien met mensen hebben. Hij verlost en bevrijdt Zijn volk en Hij leidt hen door de woestijn naar het land van de belofte. Nog steeds! Door

de woestijnen van het leven naar het hemels Kanaän.

De HEERE spreekt tot Mozes. Mozes is immers de leider van het volk. Hij wordt wel de middelaar van het Oude Testament genoemd. Door hem spreekt de HEERE het volk aan. Zoals de HEERE door Zijn Zoon, de grote Middelaar, ook tot het volk spreekt. Met het bevel dat wij naar Hem luisteren en Hem gehoorzamen.

Mozes krijgt van de HEERE de opdracht om alle mannen van twintig jaar en ouder te tellen. En in vers 19 lezen we, dat Mozes die opdracht heeft uitgevoerd. Daarmee is veel gezegd. Mozes gaat hier geen eigen wegen. Hij komt niet met zijn eigen plan voor de dag. Hij is de HEERE gehoorzaam en handelt naar Zijn woord. Dat mag hier ook gezegd worden van het volk (vers 54). Wat komt het ook in ons leven op die gehoorzaamheid aan. Dat Gods Woord het leidraad is bij ons doen en laten.

Het tellen van het volk

Alle strijdbare mannen moeten geteld worden. Op uiterst zorgvuldige wijze. Hoofd voor hoofd. Ter voorbereiding op de verdere reis naar het beloofde land. Om de omvang van het leger van Israël in kaart te brengen (zie vers 3).

Er wordt niet geteld om heil te zoeken in de macht van het getal. Dat zien we maar al te vaak gebeuren. We leven in een tijd van een eindeloze stroom aan tellingen en tabellen. Van alles wordt er geteld. Ook in de kerk. Tot kerkgangers toe. En menig beleidsplan is met grafieken en statistieken versierd. Het is te hopen dat die kille cijfers niet de toon van het kerkelijke leven bepalen.

De tellingen van Numeri 1 hebben in ieder geval niets te maken met de macht van het getal. De HEERE is immers altijd machtiger! Het tellen is vooral om organisatorische redenen. Met deze telling tekent zich het belang van organisatie af. Er is niets mis mee om de dingen goed te organiseren. De HEERE geeft er hier Zelf aanwijzingen voor. Zeker, Hijzelf zal voor Zijn volk strijden, maar dat betekent niet dat zij nooit zelf ten strijde hoeven uit te trekken. De HEERE leert Zijn volk geen lijdelijkheid. Hij leert ze hun verantwoordelijkheid te verstaan.

De positie van de Levieten

De Levieten worden niet meegeteld (vers 47). Zij nemen een aparte positie in en hebben andere taken: het vervoer en de bewaking van de tabernakel. Ze zijn verantwoordelijk voor het heiligdom. En daar gelden de strengste voorschriften. Want de HEERE is heilig. Gans anders dan wij zijn. Zijn heiligheid kan niet serieus genoeg genomen worden. Geen mens kan zomaar tot Hem naderen. Dat kost je het leven (vers 51). Voor Gods aangezicht luistert het allemaal zo nauw! Dat zullen we in de volgende Bijbelstudies nog wel merken.

Gespreksvragen

1. De HEERE spreekt tot Mozes. Waarom is het spreken van de HEERE een wonder? Ervaart u het ook als een wonder dat u het Woord van God mag horen?
2. Mozes doet wat de HEERE zegt. Waarom is de gehoorzaamheid aan Gods Woord zo belangrijk? Waardoor laat u zich leiden in uw leven?
3. We moeten het niet hebben van de macht van het getal, maar van de macht van de HEERE. Wat betekent dat voor ons (kerkelijk) leven?
4. Soms kan je een houding van vrome lijdelijkheid tegenkomen. Kunt u daar voorbeelden van noemen? Wat is er mis met lijdelijkheid?
5. De heiligheid van God is niet alleen in het Oude Testament een belangrijk thema. Ook in het Nieuwe Testament komt Gods heiligheid vaak genoeg ter sprake. Kunt u wat Bijbelgedeelten noemen? Hoe bepaalt de Heere Jezus ons in Zijn woorden en werken bij de heiligheid van God? Wat heeft de heiligheid van God ons te zeggen?

6

Ds. A.D. Goljert

bijbelstudie n.t.

Inleiding

2 Korinthe 1 : 1-11

Meer dan 40 jaar is de tweede brief van de apostel Paulus aan de gemeente

van Korinthe in Griekenland niet in onze Hervormde Vaan behandeld. Het wordt dus

wel tijd. Ik steek mijn licht op in de boeken over dit Bijbelboek van o.a.:

De Korte Verklaring (F.W. Grosheide); Mat. Henry (vaak in bibliotheken van mannenverenigingen aanwezig);

C. den Boer; F.J. Pop;

T.E. van Spanje en pas

uitgekomen van M. van

Kooten. Deze schrijvers

hebben uiteraard ook zelf

een massa verklaringen bekeken. Genoeg voor onze Bijbelstudies.

Tijdens streekvergaderingen krijgen we wel eens commentaar over de inleidingen in De Hervormde Vaan. Twee tegengestelde meningen. De een zegt: te uitgebreid. De ander zegt: het geeft te weinig. U moet er maar mee doen wat u wilt en kunt. We moeten wel in de gaten houden dat het geen preken of meditaties zijn. Belangrijk is ons af te vragen: wat staat er? We voegen er vragen aan toe om er verder met elkaar over door te kunnen spreken. Fijn is het wanneer alle leden van tevoren de studie thuis lezen. Dan heb je er meer aan.

De indeling is als volgt:

april 2014	2 Kor. 1:1-11
mei-juni	2 Kor. 1:12-22
juli-augustus	2 Kor. 1:23 t/m 2:11
september	2 Kor. 2:12-17
oktober	2 Kor. 3
november	2 Kor. 4:1-15
december	2 Kor. 4:16 t/m 5:10
januari 2015	2 Kor. 5:11-21
februari	2 Kor. 6:1 t/m 7:1
maart	2 Kor. 7:2-16

Ds. C. den Boer schreef in: "Aantekeningen bij het NT" over: Waar, wanneer en waarom

Gevonden voorwerpen in het oude Korinthe (RvO, Leiden)

is de tweede Korinthebrief geschreven? Het antwoord is: "Niet lang na de eerste brief aan Korinthe. Vanuit Macedonië (Hand. 20:1-2). Uit 2 Kor. 13:1 blijkt dat Paulus op het punt staat voor de derde maal naar Korinthe te gaan. Tussen het eerste bezoek (Hand. 18) en het derde (Hand. 20) ligt waarschijnlijk nog een tussenbezoek. Vermoedelijk is deze brief geschreven najaar 56. Paulus spreekt zijn blijdschap er over uit dat ze op hun plaats gekomen zijn. Daarna spreekt hij veel over zijn apostolisch ambt, dat aangevochten wordt. Zijn werk is bediening van de verzoening. Hij is een dienaar van het nieuwe verbond. Er is geen gemeente waarover we zo goed geïnformeerd zijn als Korinthe".

Dr. Van Spanje schrijft in zijn woord vooraf: "2 Korinthe is geen eenvoudige brief om te begrijpen (dan weten we dat vast), maar wel een brief met een geheel eigen karakter die de moeite van het bestuderen meer dan waard is. In deze brief is de apostel soms zeer openhartig en toont hij zijn diepe emoties, ook bevat deze brief vele belangrijke thema's".

Vers 1-2

Paulus begint op de gebruikelijke wijze. Zie andere brieven. Afzender, geadresseerde en groet. De meesten houden deze brief inder-

daad van Paulus. Dat is niet met alle brieven zo. Deze brief is wel genoemd: “De persoonlijkste brief van Paulus”. Op weg naar Damascus (Hand. 9) is Paulus door de Heere omgekeerd en geroepen als apostel=uitgezondene. Door de wil van God. Hij schrijft met gezag. Het apostolisch gezag van Paulus wordt door bepaalde opposanten in Korinthe betwist. Nu wil hij zich als zodanig profileren. De ondertitel van het boek van Van Spanje is: “Profiel van een evangeliedienaar”. Hij was ooggetuige van de opgestane Christus. Zie 1 Kor. 9:1 en 15:8. Een gevolmachtigd vertegenwoordiger van Christus. Ze zullen zich door hem moeten laten gezegen. En door zijn geestelijke zoon Timotheüs, de broeder, die ook genoemd wordt. Hij was bij Paulus. Hij is medeverstuurder van deze brief, ondertekenaar. Ze kenden hem wel in Korinthe. Hand. 18:5, 1 Kor. 4:17. Ondanks de vele misstanden in de gemeente van Korinthe, zie 1 Kor., worden ze gemeente van God genoemd.

De Heere staat voor Zijn kerk en werk in. Het is haar eer en roeping zo te zijn. Deze hoge naam eer aan te doen. De heiligen van Achaje worden ook genoemd. Achaje is de Romeinse provincie, heel Griekenland, met Korinthe als hoofdstad. De gelovigen zijn verstrooid, horen bij de gemeente van Korinthe en worden heiligen genoemd.

Afgezonderd van de wereld. Iemand die in Christus gelooft, wandelt anders dan zij die van de wereld zijn.

Paulus groet de gemeenten vaker zo. Met genade en vrede. Wat een mooi begin, ook van onze dien-

sten! Genade is de grond waarop de gemeente staat en vrede is de atmosfeer waarin zij leeft. Het gebruik van de term “genade” is typisch christelijk en van “vrede, shalom” typisch Joods. Ze hebben beide alles met Vader en Zoon te maken. Paulus schrijft “onze Vader”, zoals Jezus Zijn discipelen leerde. De Zoon voluit: Heere Jezus Christus. Hij is Heer en niet de keizer. De Heilige Geest ontbreekt. Niet in Openb. 1:4.

Vers 3-7

Meestal begint Paulus in de eerste regels van zijn brieven met dankzegging, hier met lofprijzing. Zie bijv. Rom. 1:8 en 1 Kor. 1:4. In elk geval beter een loflied dan een klaaglied. Geprezen zij God! Bekende formule in het Jodendom. De God van de Bijbel is de Vader van onze (!) Heere Jezus Christus. Hij is ook Vader van de barmhertigheden, meervoud. Zijn barmhartigheid is groot, vgl. 1 Petrus 1:3. Jac. 5:11 heeft: “de Heere is vol ontferming en barmhartig”. Barmhartigheid betekent niet anders dan God in Christus heeft laten zien, hart hebben voor de arme en de zondaar. Zie voor barmhartig: Woordenboek voor bijbellezers. God heeft en geeft barmhartigheid en spreekt hen zalig. (Matth. 5:7). Hij is ook de God van alle vertroosting. Van Spanje heeft: bemoedi-

ging. De NBV heeft om en om troost en moed. vertroosten 10 x in vers 3-7. Daar ligt dus de nadruk op. We denken aan zondag 1 HC. Jezus is Trooster en de Heilige Geest is de andere Trooster. (Joh. 14:16) Die zal altijd blijven.

Er is hulp beneden en boven. Dit troosten is veelomvattend, o.a. bij zich roepen, vriendelijk toespreken, vermanen. Hier genoemd samen met verdrukking en lijden. Daarvan was Paulus een ervaringsdeskundige. Hij leed innerlijk en uiterlijk. Voor de Korintheers is het ook niet gemakkelijk te geloven. Voor heel Gods Kerk niet. Dat zei Jezus Zelf, Joh. 16:33, maar Hij sprak ook moed in. Zie ook Hand. 14:22, Rom. 5:3v, 2 Tim. 3:12 en Openb. 7:14. Niet het algemene leed van alle mensen is bedoeld, maar het speciale van de gelovigen. Dan is er veel troost nodig. Een overvloed aan lijden geeft ook een overvloed aan vertroosting. God neemt niet alle verdrukking en vervolging weg, maar Hij komt er bij, er in. Ze staan er niet alleen voor. Toen niet, later ook niet, denk aan het Martelarenboek en vandaag ook niet, denk aan het werk van Open Doers. De gelovigen hebben gemeenschap aan het lijden van Christus. Het is lijden met oog op de heerlijkheid. Van lijden tot heerlijkheid. Een dienstknecht is niet meer dan zijn heer. (Joh. 15:20) Het kruis achter Hem aandragen. Zie Matth. 10:38 en 16:21.

Wat Paulus aan vertroosting van God ontvangt, is ten bate van de gemeenten. Er is dus ook voordeel in voor de kerk van Korinthe. Wie getroost wordt, kan zelf ook troosten. En dat is zelfs tot hun behoud. Daarom is zijn hoop voor hen vast. Heel wat anders dan: laten we het beste er maar van hopen. Nodig is geduldige volharding en volhardend geduld! Wie volharden zal tot het einde, zal zalig worden! (Matth. 24 : 13)

Vers 8-11

We blijven nog bij de verdrukkingen. Nu geeft Paulus een voorbeeld van de verdrukking die hij had meegemaakt. Hij heeft het oog op één

van de vele verdrukkingen. Welke, dat weten wij niet. In Korinthe weten ze het kennelijk wel. Het was in Asia, de provincie waarvan Efeze de hoofdstad was. Nu is dat Turkije, misschien bent u wel in dat gebied geweest en dan te bedenken dat daar zulke mooie dingen, mensen tot geloof gekomen, en zulke verschrikkelijke dingen hebben plaatsgevonden als geloofsvervolging. Zijn leven stond op het spel. Zijn laatste uur leek echt geslagen. Het doodvonnis was getekend. Dan helpt zelfvertrouwen niet meer. Hij vertrouwde op God alleen. "Wij moeten door het aanschouwen van de dood tot God gebracht worden" (Calvijn). Hij wist: God wekt de doden op. Daarover schreef hij al in 1 Kor. 15. In zijn verdrukking ging Paaslicht op, maar Hij verlangde er niet naar terug. Zij is en blijft een kwaad, waarnaar een christen niet verlangt, ook al ontwijkt hij het niet als het doorgeemaakt moet worden. Niet in eigen kracht, ook Paulus niet. Hij heeft verlost! Ontruikt, staat er eigenlijk. Op welke wijze Hij dit deed, doet er blijkbaar niet toe. Het feit alleen is genoeg. God heeft hem uitgered, maar wel in de weg van veel gebeden. Hij vraagt om voortdurende voorbede van de gemeente in Korinthe. Opmerkelijk dat hij er al direct mee begint in zijn brief. God wil gebeden zijn, dat wist hij. Zijn hoop is op God, voor Korinthe en voor zichzelf. Ook voor de toekomst. Bidden is ook werken. Wie voor de ander bidt, bindt zich aan de ander. Die kan hem niet vergeten. Bij bidden hoort ook danken. Velen doen dat voor hem. In het bijzonder voor de genadegave van de redding uit doodsgevaar. Alle redding door God is genade. Nooit verdiend. Nooit verplicht. God geeft wat Hij wil, aan wie Hij wil en wanneer Hij wil. Ze dragen hem op de handen van hun gebeden en danken God op hun knieën.

Gespreksvragen

1. Wat denkt u van de aanspraak door Paulus van deze en andere gemeenten? Is elke gemeente: een gemeente van God? Mag je je zomaar van de gemeente afscheiden?
2. Hoe kunnen wij anderen troosten? Moet je zelf veel hebben meegemaakt om iemand die lijdt te kunnen troosten?
3. Ervaren wij ook wel eens iets van verdrukking? Geef eens voorbeelden. Zien we de toekomst wat dit betreft somber in? Is het een goed teken als er nooit iets van verdrukking is, zie de genoemde teksten.
4. Redding uit de nood wordt door Paulus ervaren als gebedsverhoring. Kennen we dat ook uit ons eigen leven en van andere gemeenteleden?
5. Komen wij wel genoeg aan de lofprijzing van God toe? Hoe kunnen we dat verbeteren?

Ds. W. Westland

van de voorzitter

10

Gouda 2014

Wanneer ik deze regels schrijf, moet de Huishoudelijke Vergadering van 5 april nog komen. Maar als u dit nummer leest, is deze al gepasseerd. We hopen, dat het een goede vergadering is geweest. In de volgende Hervormde Vaan - mei/juni, een dubbel nummer! - hopen we van deze bijeenkomst verslag te doen. Het openingswoord zal dan als meditatie worden opgenomen.

Bijbelstudies

Ds. J. van Dijk en ds. J. Prins hebben hun serie Bijbelstudies weer afgerond. We danken hen voor hun inzet, en we hopen, dat het onderzoek van deze Bijbelgedeeltes tot zegen mag zijn.

We heten de nieuwe scribenten van harte welkom. Ds. D. Jongeneel gaat met ons het boek Numeri bespreken en ds. A.D. Goijert neemt 2 Korinthe voor zijn rekening. Waarom deze Bijbelboeken? We zoeken steeds naar een gedeelte, dat al heel lang geleden, of misschien

nooit aan de beurt gekomen is. Het is mooi om in de loop van de jaren heel de Bijbel door te gaan en we beseffen, dat het steeds gaat om het geïnspireerde Woord van God. Zie N.G.B. artikel 3-5.

Wat is waarheid?

Dat was het kritische antwoord van Pilatus, toen de Heere Jezus zei, dat Hij in de wereld gekomen is, om van de Waarheid te getuigen (zie Joh. 19 : 37 en 38). Aan deze woorden moest ik denken na de Gemeenteraadsverkiezingen. De leider van de PVV, Geert Wilders ging zich tegenover de pers verantwoorden over zijn opmerkingen op de avond van 19 maart. Hij nam er niets van terug: „Ik heb de waarheid gesproken, ik lieg niet”. Als Pilatus erbij gestaan had, had hij opnieuw kunnen zeggen: Wat is waarheid?

Is dan de waarheid altijd betrekkelijk? Neen, gelukkig niet. Als wij maar luisteren naar het Woord van God en spreken vanuit de geloofsgemeenschap met Christus. Hij heeft gezegd:

Ik ben de Waarheid (Joh. 14 : 6). En het is de Heilige Geest, die ons in alle waarheid wil leiden (Joh. 16 : 13). Omdat Hij ons brengt in het spoor van Gods Woord.

We leven in een tijd, dat er veel vraagtekens worden gezet. Dan mag ons gebed wel zijn,

om te mogen blijven bij de Waarheid van Gods Woord.

Tenslotte

Een hartelijke groet aan u en jou, mede namens de andere bestuursleden.

in the picture

Ds. P. Molenaar

Van mannenvereniging tot kerk

Het is goed om eens na te gaan wat het belang is van het werk van onze Mannenbond met het oog op de kerk. Soms bestaan onze mannenverenigingen alleen nog maar uit ouderen en lijden wel een wat kwijnend bestaan. De oorzaak hiervan is o.a. ook dat er naast de activiteiten van onze mannenverenigingen, de Bijbel- en gesprekskringen een zeer grote plaats innemen, waaraan veel jongeren deelnemen. We mogen dankbaar zijn, als het Woord Gods binnen de gemeente onderzocht wordt. Alle arbeid van vereniging en kring moet gevoed worden vanuit en gericht zijn op het ene centrale punt in de gemeente: de prediking van het Woord. Toch willen we de waarde van onze mannenverenigingen onderstrepen met het oog op de plaats die we in de kerk, maar ook in de maatschappij innemen. Het Woord Gods in verenigingsverband te onderzoeken is van grote waarde. Laat het maar zijn als de mannen van Berea,

“onderzoekende de Schriften of deze dingen alzo waren” (Handelingen 17:11).

Mannenvereniging als zoutend zout

Een mannenvereniging kan binnen de gemeente werken als een zoutend zout en een lichtend licht. Het is goed om juist in onze tijd, onderzoekend biddend en bezinnend met het Woord bezig te zijn, opdat we elkaar in de gemeente ook opscherpen met het Woord. De mannenverenigingen mochten vaak door genade door de jaren heen een zoutend zout zijn ook met het oog op de eigen gemeente, om vooral naar binnen toe de Schrift en de belijdenis alle aandacht te geven. Dat gaf een verdieping en geestelijke uitstraling in verschillende gemeenten, zodat de gereformeerde prediking weer een centrale plaats kreeg, waar dat eerst niet het geval was. Veel ambtsdragers, die gekozen werden kregen hun vorming vaak op de mannenvereniging. Dat vermeld ik als

een stimulans, ook voor onze jonge mannen om te blijven meedoen op de vereniging.

Geestelijke vorming

De Heere heeft wel eens een enkele mannenvereniging gebruikt om Zijn geschiedenis te schrijven. Het eenvoudige onderzoek van Gods Woord had een heilzame invloed in de gemeente. In de kleine kerkgeschiedenis gaat het immers niet in de eerste plaats om religiegeschiedenis dat nu vaak in is, maar wel om de loffelijkheden des HEEREN in de geschiedenis.

Daarbij werd ik sterk bepaald na het overlijden van broeder J. P. Teeuw, die op 9 maart op de leeftijd van 93 jaar in de Heere ontslapen is. Hij is de vader van collega Teeuw, die verschillende jaren deze rubriek heeft verzorgd. Broeder Teeuw heeft destijds in Lekkerkerk een boekje geschreven dat in 1996 uitgegeven is als een jubileumuitgave van de Gereformeerde Bond, afdeling Lekkerkerk, dat als titel draagt "Van mannenvereniging tot deelgemeente". Daarin heeft hij op een bescheiden, maar heldere wijze het ontstaan van de wijkgemeente 't Venster beschreven. Toen we onze plaats in die deelgemeente mochten innemen, heeft broeder Teeuw die geschiedenis al op schrift gesteld. We hebben dus de voorbereiding van de uitgave van dit boekje meegemaakt. Met elkaar hebben we destijds het belang van deze uitgave gedeeld. Daarin beschrijft hij, hoe men in Lekkerkerk kwam tot de oprichting van een mannenvereniging in 1951, waaraan hij tot de jaren negentig leiding mocht geven. Het onderzoek van Schrift en belijdenis mocht door de Heere op een bijzondere wijze gezegend worden, zodat men in Lekkerkerk na enkele jaren in 1956 kwam tot de oprichting van een afdeling van de Gereformeerde Bond, om

ook in het vanouds vrijzinnige Lekkerkerk tot een geordend kerkelijk leven te komen, zodat de gereformeerde prediking in het geheel van de kerkelijke gemeente weer een wettige plaats zou ontvangen. Er was in Lekkerkerk een evangelisatie, vanaf de jaren twintig van de vorige eeuw, waar velen uit de gemeente Lekkerkerk meeleefden. Maar helaas was daar nauwelijks beweging om tot een kerkelijke oplossing te komen. Verschillende leden van de oude evangelisatie wilden soms ook liever aansluiten bij de Oud Gereformeerde Gemeenten.

We vermelden met dankbaarheid, dat de Heere broeder Teeuw heeft willen gebruiken in die kerkelijke ontwikkeling, die veel, ja vooral geestelijke strijd heeft gekost. De leiding die hij gaf aan de mannenvereniging en enkele jaren later binnen de gemeente, was principieel en vasthoudend en tegelijk voorzichtig en tactvol. Broeder Teeuw was wars van onheilig activisme. Maar wel kwam hij, in de gesprekken binnen de vrijzinnige kerkenraad, waar hij zijn plaats mocht innemen, op een geestelijke wijze op voor een Schriftuurlijke prediking, waarin alle noties van de belijdenis tot hun recht komen. Daarbij ging het hem duidelijk om een ontdekkende prediking. Daarom legde hij altijd de nadruk op een Schriftuurlijk bevindelijke prediking met de tweeslag Wet en Evangelie, zonder af te wijken ter rechter en of ter linker zijde, zoals de Schrift en de belijdenis ons daarin voorgaan. In onze Lekkerkerkse tijd viel ons vooral op, dat veel onderwerpen op de mannenvereniging aan de orde werden gesteld, die vooral het belijden en het wezen der kerk raken. Daarom was de titel van het boekje 'Van mannenvereniging tot deelgemeente' wel heel juist gekozen. De mannenvereniging mocht met een klein ledenaantal de leer van de kerk

voortdurend centraal stellen. Dat onderwijs heeft vruchten afgeworpen onder de zegen van de Heere met het oog op de vorming van de wijkgemeente in 1985. Hoe belangrijk was het dat de bezinning op Schrift en belijdenis een uitstraling kreeg. Die was zeer nuttig met het oog op de gesprekken met de vrijzinnige kerkenraad aldaar. In dat boekje wordt vermeld, hoe o.a. wijlen ds. G. Boer, ds. W.L. Tukker, ds. J.J. Timmer, ds. C. Vos en anderen veel betekend hebben voor de gemeente Lekkerkerk. Zo heeft wijlen Professor Graafland nog meegedaan aan een gesprek met de vrijzinnige kerkenraad en de plaatselijke afdeling Gereformeerde Bond, waarbij de wezenlijke noties van het belijden van de kerk aandacht kregen. Het mag een wonder heten, dat in ruim dertig jaar tijds een wijkgemeente, zij het als deelgemeente, gevormd kon worden.

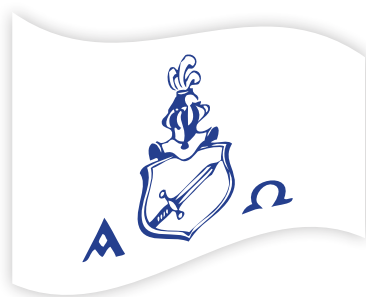
Oog voor kleine kerkgeschiedenis

In de vorige Vaan hebben we besproken het belang van de kleine kerkgeschiedenis. In onze Lekkerkerkse tijd heeft dezelfde broeder Teeuw - hij was zelf een Lekkerkerkse - destijds op een gemeenteavond een onderwerp gehouden over de kleine kerkgeschiedenis van Lekkerkerk. We hopen dat die geschiedenis nog eens postuum wordt uitgegeven! Daarin werd door hem getekend, hoe de kerk in Lekkerkerk ontstaan was. Duidelijke lijnen werden in die lezing getrokken vanaf de reformatie naar het heden. Wel een geschiedenis van opgang en neergang, maar waarin we duidelijk Gods vinger opmerken. In de lijn van de geslachten heeft de Heere daar duidelijk gewerkt. Ook toen de kerk tot vrijzinnigheid vervallen was, waren er nog geslachten die bij het Woord bleven. Soms kwamen er ook uit die vrijzinnige geslachten mensen wonderlijk tot bekering, omdat de

Heere krachtig ingreep. Daarvan was het geslacht van broeder Teeuw zelf een voorbeeld: Zijn grootmoeder kwam in die vrijzinnige tijd tot bekering, waardoor er ook een omkeer kwam in het geslacht Teeuw, om ingewonnen te worden voor de vaste lijn van Schrift en belijdenis. Zelf mocht ik ook daarvan meer voorbeelden zien in Lekkerkerk. Er vonden bekeringen plaats juist in een tijd, toen het in kerkelijk opzicht zo donker was. Die waren vaak identificatiefiguren in een geslacht en in het dorp. Uit die geslachten heeft de Heere weer Zijn gemeente willen bouwen.

Gods hand opmerken

Waarom ik dit alles schrijf? In onze tijd zijn velen bezig om een levensgeschiedenis voor ouderen samen te stellen om uit te laten komen, soms ook wegens geestelijke depressies, de waarde van die levensgeschiedenis. We zijn nu kerkelijk wel eens moedeloos en vermoeid. Laten we oog hebben voor Gods hand in de geschiedenis van de kerk. Het is daarom goed om de kleine kerkgeschiedenis op te halen, als teken van Gods trouw. Zo mogen we de lijn trekken van onze mannenvereniging naar eigen gemeente toe. Laat er maar veel gebed zijn voor onze kerk. Laten we elkaar opscherpen bij de zuivere bediening van het Woord, opdat de kerk een pilaar der vastheid mag zijn in een gebroken samenleving, ook in onze eigen gemeente!

Ds. J.P. Nap

uit de kerkgeschiedenis

Theodorus à Brakel (1608-1669) en het gebed

Theodorus à Brakel is de vader van Wilhelmus (1635-1711). Deze laatste schreef het bekende “De Redelijke Godsdienst”. Th. schreef o.a. “Trappen des geestelijken levens”. Hij is een diep mystiek vertegenwoordiger van de Nadere Reformatie. Een man van gebed.

“Op den weg, die van Leeuwarden naar het nabijgelegen dorp Beers leidt, viel ongeveer 1654 iederen Maandagmorgen een aantrekkelijk tooneel te bespieden. Een man, in wien een tijdgenoot gemakkelijk den predikant zou herkend hebben, deed zijn veelgeliefden zoon een eindweegs uitgeleide buiten Beers, bleef dan staan, bad voor hem, en oogde hem zoo lang mogelijk na. Zeer natuurlijk dat de zoon later dikwerf getuigde, dat hij zijn weg naar Leeuwarden biddende placht af te leggen.” Aldus begint dr. F.J. Los zijn in 1892 uitgegeven proefschrift over Wilh. à Brakel. Hieruit blijkt duidelijk, dat vader Th. een man van gebed is. En in welke sfeer zoon Wilh. wordt opgevoed. Het gebed speelt een grote rol. De tere omgang met God.

Zijn leven

Th. wordt geboren als Dirk Gerrits van Brakel in 1608 in Enkhuizen. Later heet hij verlatiniseerd Theodorus Gerardi à Brakel. Zijn vader is bij de geboorte van Th. nog RK en gaat pas later over naar de Gereformeerde Kerk. Zijn moeder overlijdt, als hij nog heel jong is. Zijn vader geeft hem een “wat algemeen christelijke en burgerlijke vorming, maar niet gelijk hij wenste te ontvangen”. ‘Het bedroeft mij nog als ik eraan denk’, schrijft hij later. Hij zou zoveel meer hebben kunnen leren wan-

neer in zijn ouderlijk huis driemaal daags een goede huisgodsdienstoefening was gehouden en er meer onderwijs was gegeven over de fundamenteën van de zaligheid. Toch zegende God deze ‘kleine onderwijzing’ van zijn vader, en ‘God trok en leerde mij inwendig door de Geest, waardoor Hij uit de mond van de kinderen en van de zuigelingen sterkte grondvest en Zijn lof toebereidt.’

Bij zijn grootmoeder van moeders kant wordt hij weldra opgevoed (of verblijft hij er slechts enige tijd?). Zij heeft ook geestelijk invloed op hem.

Zo begint hij zelf te bidden, Bijbel te lezen, devote lectuur zoals gebedenboekjes door te nemen en te mediteren in de eenzaamheid. Wanneer hij in de eenzaamheid eens 2 Korinthe 6:14-16a leest (over de scheidslijn tussen Christus en Belial) wordt dit voor hem een nieuw begin. Hij zondert zich meer en meer van zijn vriendjes af en richt zijn hart met nog sterker overgave op de Heere en Zijn dienst. Zo ontwikkelt hij geestelijk verder.

Hij hoort predikanten vaak spreken over ‘de vreugde des Geestes’ en ‘de voorsmaak des hemels’. Op een dag komt hij thuis, vindt er niemand, knielt neer en smeekt God om deze ervaring en zij komt in overstelpende kracht.

In Enkhuizen krijgt hij zijn opleiding aan de

Theodorus à Brakel

stedelijke Latijnse school, waar hij les krijgt in Latijn, Grieks, Hebreeuws en zich verdiept in kerkelijke en wereldlijke geschiedschrijvers. In 1634 wordt hij schoolmeester in Leeuwarden.

Op aandringen van de Franeker predikant Sixtus Rippertus en de Franeker hoogleraar Meynardus Schotanus wordt hij predikant op grond van singuliere gaven. Hij dient de twee Friese dorpjes Beers en Jellum (1638-1652), Den Hoorn (op Texel, 1652-1653) en Makkum (1653-1669, zijn sterfjaar).

Tijdens zijn laatste drie levensjaren treft hem veel verdriet. Dan ontvallen hem alle vijf zijn dochters. Zijn zoon Wilh. vermeldt dit in het 'artikel' "De laatste uyren van den auteur", een toevoegsel aan *De trappen des geestelijken levens*. Alleen zoon Wilh. overleeft hem dus. Deze woont (ook als predikant) steeds redelijk in de buurt.

Th. sterft op een avondmaalszondag. Zoon Wilh. leidt de avondmaalsdienst. En schrijft naderhand: "Op die tijd, als hy met zijne gemeente het Avondmaal zoude genieten: is hy aangezeten met Abraham/Isaac/ ende Jacob/ aan de Bruiloft des Lams." Een jaar later in 1670 overlijdt ook zijn vrouw.

Zijn bidden

Th. schrijft veel over het gebed -en over wat wij vandaag 'stille tijd' noemen in het algemeen- in het door zijn zoon Wilh. postuum uitgegeven boek (op zijn vaders verzoek) "De trappen des geestelijken levens".

Th. wordt getypeerd als een man met 'Een voorbeeld van allertederste godtvrugt'. Zo

noemt hij niet zichzelf, maar zo wordt hij getypeerd door Abr. Hellenbroek in een lijkrede, die deze in 1711 houdt op zoon Wilh. Th. kent een intense omgang met God, doortrokken van een diepe vreugde. Hij ademt a.h.w. in God.

Aanvankelijk driemaal, later viermaal per dag heeft hij zijn meditaties of 'oefeningen'. Hij begint 's nachts om een uur of 3, 4. Vervolgens tegen het middaguur, dan bij de schemertijd, en tenslotte tegen bedtijd. In totaal komt het neer op eenderde deel van de dag. Volgens Th. hunkert een geestelijk levend mens naar de beoefening van de gemeenschap met God. Hij zoekt in de ontmoeting met God heel nadrukkelijk de geestelijke genieting.

Deze orde in het gebedsleven ontleent hij aan het bijbelse voorbeeld van Daniël. Zie ook Ps. 55:18. Ook Jezus Zelf is voor Th. een voorbeeld. Hij zonderde Zich in de vroege morgen af om te bidden. Als Christus dan zo vroeg opstond, "zou ik dan blijven liggen?", vraagt Th.

Wel zullen wij moeten constateren, dat Th. - ook in die 17e eeuw- een uitzondering was om dit gebedsleven zo in te vullen. Tenminste buiten de kloosters.

Inhoud van zijn gebedsleven

De 'trappen' die hij in zijn boek beschrijft, zijn de stadia, waarlangs het verkeer met God verloopt. Het zijn er drie, ontleend aan 1 Joh. 2: het kindschap (10 pag's), de jongelingschap (40 pag's) en het vaderschap (250 pag's). In deze drie trappen is een toename in de gemeenschap met God en Christus.

a. Het kindschap in Christo - In zijn kinderjaren leert hij bidden. Doorgaans een formuliergebed. Soms dringt de Geest hem tot bidden, waarvoor hij dan eenzame plaatsen opzoekt. Soms vast hij, en de tijd die hij anders met eten zou hebben doorgebracht, besteedt hij dan aan gebed. "Dit dede ik stilzwijgende, zo dat zelfs niemand in 't huis het wiste". Daarbij kent hij zware geestelijke aanvechtingen, vooral bij de overgang van kinderjaren naar jongelingschap. "Mijne zonden waren my als hoge bergen."

b. De jongelingschap in Christo - Dan krijgen de vaste tijden meer vorm. Hoe vroeger de jongeling opstaat, hoe rijker zijn geestelijke ervaringen.

c. Het vaderschap in Christo - De vaste gebedstijden nemen nog vastere vorm aan. Ook door bezoek thuis of verblijf elders laat hij zich niet van zijn oefeningen afhouden. Het gaat niet alleen om vraaggebeden. Het gaat om de verheerlijking van God. Bidden gaat over in aanbidden en lofprijzen. Het is in het bidden om God Zelf te doen, en verder

nergens om. Niet om een goed leven op aarde, niet om genezing van ziekte, niet om wijsheid in allerlei situaties, maar om God Zelf.

Naast de persoonlijke gebeden zijn er nog de godsdienstoefeningen in de huiselijke kring. Driemaal per dag. Met schriftlezing van 'een Capittel of een half of meer na de tijt en gelegentheid het toelaat'. Men knielt samen neer, en de vader van het gezin roept Gods naam eerbiedig aan. Is er tijd, dan is het 'profijtelijk' nog een paar psalmverzen te zingen. 's Avonds kan het gelezen bijbelgedeelte ook nog besproken worden.

Wat de praktijk van Th's gebedsleven betreft, concludeert A. de Reuver:

"De extreme mate van zijn gedisciplineerde praxis is niet bedoeld, en in ieder geval niet geschikt, om geïmiteerd te worden." Wel is het volgens hem nodig, dat ook in de 21e eeuw de christenmens zich op gezette tijden terugtrekt tot de intimiteit met God.

(met dank aan artikelen van J. Douma, J. Hoek en A. de Reuver)

Steen in de graftuin

organisatienieuws

Wijzigingen adresboekje 2011

De volgende wijzigingen doorvoeren:

1) de MV "Onderzoekt de Schriften" te Emst (blz. 14) heeft een nieuwe penningmeester: dhr. J.W. Tiemens, Vaassenseweg 11, 8166 AT Emst.

2) de MV "Onderzoekt de Schriften" te Waddinxveen (blz. 13) heeft een nieuwe secretaris: dhr. J. A. de Wit, Berkengarde 36, 2742 TR Waddinxveen

3) de "N.H. Mannenvereniging" te Lunteren (blz. 25) heeft een nieuwe secretaris: dhr. G. van Heerd, Reeënlaan 89, 6741 AW Lunteren

4) de MV "Sola Scriptura" te Kamerik (blz. 26) heeft een nieuwe voorzitter: dhr. J. van der Wilt, De Kapberg 21, 3471 DC Kamerik

5) de MV "Onderzoekt de Schriften" te Ameide-Tienhoven (blz. 22) heeft een nieuwe secretaris: dhr. J.H.F. Harteveld, De Bogerd 1, 4233 GN Ameide.

6) de MV "Rond het Woord" te Groot-Ammers (blz. 3) heeft een nieuwe voorzitter: dhr. W. Noordergraaf, Achterland 28a, 2964 LA Groot-Ammers

7) het adres van de secretaris van de MV "Onderzoekt de Schriften" te Kootwijkerbroek (blz. 17) is: dhr. J. Bos, Kootwijkerdijk 12-1, 3774 JT Kootwijkerbroek

8) de MV "Eben Haëzer" te Uddel (blz. 16) heeft een nieuwe penningmeester: dhr. L. van den Top, Binnenveldweg 53, 3888 KK Uddel

9) de MV "Boaz" te Hilversum (blz. 5) heeft een nieuwe secretaris: dhr. D.J.J. Sloeserwijn, Loosdrechtseweg 211, 1215 JT Hilversum.

Met vriendelijke dank voor uw medewerking,
Ds. J. van Dijk, secr.

e-mail: ds.j.vandijk@hetnet.nl

Themadag regio Noord Veluwe en IJsseldelta op D.V. 3 mei 2014

Graag nodigen wij u uit voor het bijwonen van een themadag op D.V. zaterdag 3 mei 2014 in de Hervormde Kerk "Elim", Eperweg 35 te 't Harde. Jong en oud en ook vrouwen zijn hartelijk welkom!

Het thema luidt: **"Zien op Jezus"**.

Jezus Christus, Hij is het hart van het Christelijk geloof. En zonder de Bijbel kunnen wij Hem niet leren kennen.

Door het hele Oude Testament heen zien wij verwijzingen naar de komst van de Messias: vanaf de zondeval in Genesis waar God belooft dat de kop van de satan vermorzeld zal worden, tot de profetieën waarin de komst van de Messias voorzeggd wordt. Er is hoop en verlangen naar Zijn komst.

In het Nieuwe Testament wordt de zaligmakende genade van God in de komst en het werk van Jezus Christus, en de betekenis daarvan verkondigd, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren zal gaan, maar het eeuwige leven zal hebben.

Het middelpunt van de Bijbel is Jezus. Is Hij ook het middelpunt in ons leven? Zien wij op Hem? Dit onderwerp willen wij samen met u uitdiepen aan de hand van de Schriften.

Hoofdthema: 'Zien op Jezus'

Deelthema 1: 'Hoe ziet God de Vader Jezus' door ds. M. van Kooten uit Elspeet (Herv.)

Deelthema 2: 'Hoe zie ik op Jezus' door ds. H. Korving uit Urk (Chr. Geref.)

Dagvoorzitter: ds. J.A.C. Olie uit Genemuiden (Herv.)

Aanvang: 9.30 uur (inloop met koffie tussen 9.00 en 9.20 uur)

Sluiting: 13.00 uur met aansluitend een lunch

Er is gelegenheid tot het stellen van vragen en er is ruimte voor samenzang.

Voor een gratis lunch wordt gezorgd, wel is er een collecte voor de bestrijding van de onkosten. Voor verdere info verwijzen wij u graag naar onze website:

www.regionalethemadag.nl.

Aanmelden: Met het oog op de organisatie van deze dag verzoeken wij u zich aan te melden via bovengenoemde website, via e-mail: info@regionalethemadag.nl of bij T. de Kruijf, secretaris, tel. 06-41467078.

Graag tot ziens op 3 mei!

Onderzoek e-mailadressen besturen en leden.

Om de kosten van porto, drukwerk enz. te verlagen doen we een onderzoek of dit te realiseren is door gebruik te maken van de e-mailadressen van onze leden.

Na de huishoudelijke vergadering ontvangen de besturen een nota om de contributie te betalen. Bij deze nota zal een formulier bijgesloten zijn waarin gevraagd wordt om de gegevens van de leden in te vullen incl. hun e-mailadres.

U moet dan denken aan voornaam, achternaam, adres, geboortedatum, postcode, woonplaats, e-mailadres en telefoonnummer. Verder willen we de naam van de vereniging en de namen van de bestuursleden en hun functie weten.

Dit formulier kunt u terug sturen naar de 2e secretaris C.D. Groenendijk, Koolmees 35, 2986 VB Ridderkerk.

Indien u dit wenst kunt u ook het formulier elektronisch opvragen via het mailadres van de 2e secretaris: c.d.groenendijk@hetnet.nl

U kunt dan ook het ingevulde formulier terug sturen via dit mailadres.

Wat gaan we met deze gegevens doen?

1. Het ledenbestand controleren/opschonen.
2. Na verwerking hiervan is er een overzicht hoeveel leden een mailadres hebben en kan

er gesproken worden waar we de adressen eventueel voor gaan gebruiken.

Gedacht moet dan worden aan informatie over: Bondsdag, Huishoudelijke vergadering, Streekvergaderingen, Themadagen en Verdiepingsconferentie etc.

Met vriendelijke dank voor uw medewerking,
C.D. Groenendijk, 2e secretaris

boekbesprekingen

Prof. G. Wisse, **Uit het zielenleven**, Pastorale handreiking over de zekerheid van het geloof, Uitg. De Banier, herdruk, 2013, 88 pag., Prijs € 9,95.

Wisse was een bekende predikant en professor in de Chr. Ger. Kerken. Ook daarbuiten. Hij leefde van 1873-1957. Tot 1920 was hij trouwens Gereformeerd. Een biografie ter inleiding op het eigenlijke boekje vertelt het ons allemaal. Dit werkje verscheen voor het eerst in 1911, dus nog in zijn Gereformeerde periode. Na eerdere herdrukken is deze huidige taalkundig grondig herzien; om de leesbaarheid te vergroten. Het thema van dit boekje is de geloofs-zekerheid. Wisse voert een pleidooi voor het bevindelijke, praktische leven in de lijn van de Erskines. Een brief van één van hen is de aanleiding tot dit geschrift. Allerlei valse gronden en drogredeneringen worden ontmaskerd. Ook zegt Wisse duidelijk: "Het ware geloof is in zijn echtheid het bewijs zelf. Het ware van het geloof wordt niet nog eens apart door iets anders bewezen; het is tegelijk zelf bewijs", pag. 42. Het gevoelsleven is geen grond. Op pastorale wijze worden de lezers verder geholpen; om namelijk "hun hoop op de zaligheid op geen ander fundament (te) gronden dan op

Christus”, pag. 85. Als u dit boekje gaat lezen, wat ik aanbeveel, leg dan uw hart er eens naast.

JPN

Isaac Ambrosius, **Zijn leven afgelegd**, 49 overdenkingen voor de lijdensweken, uitgeverij De Banier, 2014, 103 blz.; prijs € 9,95.

Dit boekje bevat 49 meditaties over het lijden en sterven van de Heere Jezus.

Ze zijn samengesteld door J. Kranendonk-Gijssen aan de hand van Het zien op Jezus, het bekende boek dat de puriteinse predikant Ambrosius (1604-1663) geschreven heeft. In de eerste dertig meditaties wordt het lijden van Jezus van stap tot stap gevolgd, van zijn gevangenneming tot aan Zijn sterven op het kruis. Telkens horen we: Jezus leed en stierf vanwege onze zonden. We worden ontdekt aan onze zonde. Tegelijkertijd horen we dat Jezus onze plaats heeft ingenomen. Hij leed en stierf in onze plaats. In de laatste 19 meditaties horen we hoe belangrijk het is om het lijden van de Heere Jezus te overdenken, in Hem te geloven, Hem lief te hebben, op Hem te hopen, Hem aan te roepen en ons in Hem te verblijden enz. Ook horen we hoe belangrijk het is om dagelijks ons vlees te kruisigen en om Jezus gelijkvormig te worden in Zijn lijden. We bevelen dit boekje aan, zodat we in de lijdenstijd elke dag een moment stil staan bij het lijden en sterven van Christus. Uiteraard is het ook buiten de lijdenstijd te gebruiken.

Ds. J.H. Lammers

Ds. A.L. van Zwet, **Spreek tot mijn hart**, meditatieve voorbereiding op de heilsfeiten, uitgeverij Groen te Heerenveen, 2014, 192 blz.; prijs € 12,50.

De heilsfeiten zijn historische feiten waar ons heil van afhangt. Ze spreken van Gods reddende

daden in een verloren wereld. Ze zijn onmisbaar voor het geloofsleven in de gemeente van Christus. Het gaat erom dat ons geloof in de heilsfeiten verankerd is. Anders dreigt het gevaar van schipbreuk. Ds. van Zwet, hervormd predikant te Putten, reikt ouderen en jongeren meditaties aan die ons helpen om ons te concentreren op het werk van de Heere Jezus Christus. Elke meditatie gaat over een gedeelte uit de bijbel. Telkens wordt er een lied, gedicht of citaat meegegeven. De meditaties zijn voor Kerst, Pasen, Hemelvaartsdag en Pinksteren en voor de dagen die eraan voorafgaan. Ze zijn een handreiking om op de geloofsweg te komen en om te volharden. De Heilige Geest wil ons alles toeëigenen wat de Heere Jezus heeft verworven. Zo leven we toe naar de wederkomst van de Heere Jezus. We bevelen de meditaties van harte bij u aan.

Ds. J.H. Lammers

overlijdensbericht

*De HEERE is mijn Herder
Psalm 23 : 1*

Op Zijn tijd heeft de Heere tot Zich genomen ons trouw lid, sinds de oprichting 65 jaar geleden

LAMMERT GERARDUS DEKKER

in de leeftijd van 92 jaar.

De Heere vertrooste zijn kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen met Zijn nabijheid.

Bestuur en leden van
Mannenvereniging 'Schrift en Belijdenis'
te Putten (Hoef)

Maart 2014

80-jarig bestaan Mannenvereniging “Schrift en Belijdenis” te Nijkerk

